

ŻNG.8361.74.2012

POLECONA ZA
POTWIERDZENIEM
ODBIORU

PRIORYTET

DECYZJA Nr 17 / 2012

Działając na podstawie:

- art. 40 a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.)
- art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2000 r. Dz. U. Nr 98, poz. 1071 ze zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza spółce „KODIM” s.c. Maria Gołąb, Łukasz Gołąb, ul. Młodej, Polski. 24A., 45-517. Opole, NIP 754-278-63-77, karę pieniężną w wysokości 500,00 złotych /słownie: pięćset złotych/ z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno – spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.), tj. 13 partii artykułów żywnościowych o wartości 376,39 zł, pieczywa oraz wędlin, oferowanych do sprzedaży luzem, nie odpowiadających wymaganiom zawartym w:

- § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania środków spożywczych z dnia 10 lipca 2007 r. (Dz. U. Nr 137, poz. 966 ze zm.), zgodnie z którym w miejscu sprzedaży wędlin luzem, poza nazwą wyrobu, na wywieszce należy zamieścić także wykaz składników (brak przedmiotowej informacji stwierdzono w odniesieniu do 8 partii wędlin o wartości 332,55 zł),
- § 31 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania środków spożywczych z dnia 10 lipca 2007 r. (Dz. U. Nr 137, poz. 966 ze zm.), który stanowi, iż w miejscu sprzedaży pieczywa bez opakowań należy podać informacje w zakresie m. in. nazwy pieczywa, danych producenta, masy jednostkowej (brak przedmiotowej informacji stwierdzono w odniesieniu do 5 partii pieczywa o wartości 43,84 zł),
- art. 14 ust. 3 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 2031 Nr 31, str. 1 ze zm.), z uwagi na brak w miejscu sprzedaży informacji odnośnie substancji potencjalnie alergicznych (brak przedmiotowej informacji stwierdzono w odniesieniu do 7 partii wędlin).

Uzasadnienie:

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 22 – 27.02.2012r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności Nr ŻNG-74A/2012 z dnia 20.02.2012r. w sklepie ogólnospożywczym w Opolu, ul. Domańskiego 92, dokonano oceny oznakowania 13 partii środków spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem, o łącznej wartości 376,39 zł. Zakwestionowano wszystkie oceniane partie, a mianowicie:

- 8 partii wędlin o wartości 332,55 zł, tj.:

- Kielbasa z fileta, średniorozdrobniona, wysokowydajna, w ilości 2 kg, w cenie sprzedaży: 18,90 zł/kg, wartości: 37,80 zł,
- Kielbasa wiejska galicyjska, średniorozdrobniona, wędzona, pieczona, w ilości: 2 kg, w cenie sprzedaży: 22,90 zł/kg, wartości: 45,80 zł,
- Kielbasa swojska drobiowa, średniorozdrobniona, w ilości: 4 kg, w cenie sprzedaży: 21,50 zł/kg, wartości: 86,00 zł,
- Parówkowa kielbasa homogenizowana, wieprzowo-drobiowa, wędzona, parzona, w ilości: 6 kg, w cenie sprzedaży: 10,90 zł/kg, wartości: 65,00 zł,
- Śląska kielbasa średniorozdrobniona, wieprzowa, wędzona, parzona, w ilości: 1 kg, w cenie sprzedaży: 15,90 zł/kg, wartości: 15,90 zł,
- Kabanos peperoni, kielbasa średniorozdrobniona, wieprzowa, wędzona, parzona, podsuszana, w ilości 1 kg, w cenie sprzedaży 18,90 zł/kg, wartości: 18,90 zł,
- Kielbasa czosnkowa, średniorozdrobniona, podsuszana, w ilości: 2,5 kg, w cenie sprzedaży 17,50 zł, wartości: 43,75 zł,
- Parówki „Gratka”, produkt wieprzowo – drobiowy, parzony, w ilości: 2 kg, w cenie sprzedaży 9,50 zł, wartości: 19,00 zł;

z uwagi na fakt, iż w miejscu sprzedaży nie uwidoczniło informacji odnośnie wykazu składników, co narusza § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”;

- 5 partii pieczywa o łącznej wartości 43,84 zł, a mianowicie:

- bułka, w ilości: 2 szt., w cenie sprzedaży 0,89 zł/szt., wartości: 23,14 zł,
- chleb, w ilości: 3 szt., w cenie sprzedaży 3,50 zł/szt., wartości: 10,50 zł,
- chleb w foremce, w ilości: 3 szt., w cenie sprzedaży 1,70 zł/szt., wartości: 5,10 zł,
- rogal, w ilości: 3 szt., w cenie sprzedaży 1,00 zł, wartości: 3,00 zł,
- bułka, w ilości: 3 szt., w cenie sprzedaży: 0,70 zł, wartości: 2,10 zł,

z uwagi na całkowity brak oznaczeń handlowych w miejscu sprzedaży, co narusza § 31 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych.

Pismem z dnia 04.06.2012r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (zwany dalej OWIiH), zawiadomił współników spółki „KODIM s.c.” Marię Gołąb, Łukasza Gołąb (zwanych dalej stroną), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 140a ust. 1 pkt 3 ustawy dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (zwanej dalej ustawą o jakości) kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów żywnościowych nieodpowiadających wymaganiom jakościowym.

Jednocześnie poinformowano stronę, iż zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2000r. Dz. U. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) przysługuje jej prawo do czynnego udziału w postępowaniu, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych. Strona złożyła jedynie oświadczenie w zakresie osiągniętych w roku 2011 obrotów spółki.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości „wprowadzane do obrotu artykuły rolno – spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące

tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta”.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 wyżej cytowanej ustawy oznacza: „cechy artykułu rolno – spożywczego, których celem jest wyrażenie właściwości, oryginalności, trwałości, wartości i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi”.

Wymagania jakości handlowej dla wędlin oraz pieczywa, oferowanych do sprzedaży luzem, zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych.

Nadmienić należy, iż postanowienia tego rozporządzenia wynikają bezpośrednio z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji, reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 2000 Nr 109, s. 29 ze zm.). Zgodnie z ww. artykułem którym, jeśli środki spożywcze są oferowane do sprzedaży konsumentowi końcowemu bez pakowania lub gdy środki spożywcze są pakowane w miejscach sprzedaży na życzenie konsumenta, Państwa Członkowskie przyjmują szczegółowe zasady dotyczące sposobu przedstawiania danych szczegółowych wymaganych dla środków spożywczych.

W myśl § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych „w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego, na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się – w przypadku wędlin – dodatkowo wykaz składników”.

Natomiast § 31 ww. rozporządzenia stanowi, iż: „W punktach sprzedaży pieczywa bez opakowań przy określonym rodzaju pieczywa należy podać następujące informacje:

- 1) nazwę pieczywa;
- 2) dane, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5 lit. a;
- 3) masę jednostkową;
- 4) informację „Pieczywo produkowane z ciasta głęboko mrożonego” w przypadku użycia takiego ciasta do produkcji pieczywa;
- 5) wykaz składników oraz datę minimalnej trwałości, w przypadku pieczywa, przy którego produkcji użyto dozwolonych substancji dodatkowych przedłużających świeżość.”

Podstawową funkcją znakowania artykułów żywnościowych jest dostarczenie pełnej informacji konsumentowi na temat danego produktu, która umożliwia jego prawidłową ochronę. Należy przy tym zaznaczyć, iż konsument, który ma czuć się bezpiecznie to nie tylko ten, którego dobro w postaci życia i zdrowia jest przedmiotem ochrony i dbałości, ale również ten, który otrzyma produkt z rzetelną, odpowiednią informacją, pozwalającą mu dokonać świadomego wyboru.

Powyższe znajduje uzasadnienie w wydanym przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyroku z dnia 17.11.2010r. (sygn. akt VI SA/Wa 1652/10), który zapadł w odniesieniu do oznakowania wędlin oferowanych do sprzedaży luzem. W wyroku tym WSA podkreśla, iż: „literalne brzmienie przepisu § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nie pozostawia wątpliwości co do istnienia obowiązku podania wykazu składników (oprócz nazwy **środka spożywczego**/produktu) na wywieszce dotyczącej wędliny **bez opakowania** lub pakowanej przy sprzedaży. Omawiany przepis wyraźnie wskazuje na obowiązek (powinność) sprzedawcy w tym zakresie („na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się w przypadku wędlin – dodatkowo wykaz składników”). Obowiązkwowi umieszczenia wykazu składników na wywieszce dotyczącej danej wędliny nie czyni zadość posiadanie w sklepie etykiet z wykazem składników poszczególnych rodzajów wędlin tam sprzedawanych, ani też możliwość udzielenia klientom informacji w zakresie tego wykazu przez przeszkolony w tym celu personel sklepu, skoro przepis stanowi o „wywieszce dotyczącej danego **środka (...)**”, czyli jak należy rozumieć wystawionego do sprzedaży konkretnego produktu, zaś informacja ustna o wykazie nie zastępuje tego wykazu. Zatem tylko wykaz składników podany na wywieszce umieszczonej bezpośrednio przy wędlinie (obok, na, przy produkcie) odpowiada prawidłowemu **oznakowaniu** wędliny, stosownie do tego przepisu. Posiadania wykazu składników poszczególnych rodzajów wędlin w innym miejscu w sklepie, czy też każdorazowego udzielania informacji w tym zakresie przez personel sklepu (na żądanie klienta) nie sposób uznać za **oznakowanie** wędlin oferowanych do sprzedaży. Takie

działania nie odpowiadają dyspozycji przepisu § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia ani jego celowi, jakim jest prawidłowe **oznakowanie** wędlin."

Zacytowany wyrok co do istoty sprawy rozstrzyga wprawdzie w kwestii oznakowania wędlin, jednak na jego podstawie można przyjąć dyspozycję, że istnieje obowiązek uwidaczniania niezbędnych, prawnie określonych, informacji w miejscu **widocznym i ogólnodostępnym dla klientów, bez potrzeby żądania tych informacji od sprzedawców.**

Mając na uwadze powyższe, przedmiotowe wędliny oraz pieczywo (oferowane do sprzedaży luzem) są środkami spożywczymi o niewłaściwej jakości handlowej w rozumieniu wcześniej przytoczonego art. 3 pkt 5 ustawy o jakości, z uwagi **na brak wymaganych elementów oznakowania.**

Uwzględniając definicję „obrotu” zawartą w ustawie o jakości handlowej, odwołującą się do treści art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 2002, Nr 31, s.1 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) 178/2002”, **za jakość handlową odpowiada nie tylko producent, ale także przedsiębiorcy prowadzący obrót handlowy produktami żywnościowymi na każdym jego etapie, w tym także hurtowym i detalicznym.**

Ponadto w myśl art. 17 ust. 1 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Zgodnie z powyższym każdy z tych podmiotów obciążony jest obowiązkiem przestrzegania wymagań prawa żywnościowego, bez względu na to na jakim etapie ujawniona niezgodność powstała.

Warto przytoczyć również wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 23 listopada 2006r. w sprawie C-315/05 (Dz. Urz. UE C 2006, Nr 331, s.14) z którego wynika, iż za jakość odpowiedzialność może ponieść wprowadzający do obrotu, nawet jeśli ogranicza się on wyłącznie jako dostawca produktu w postaci, w jakiej został mu on dostarczony przez producenta.

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich przywołał m. in. art. 3 pkt 3 oraz art. 17 rozporządzenia (WE) 178/2002, które definiują podmioty działające na rynku spożywczym oraz określają obowiązki tych podmiotów, a także państw członkowskich w zakresie przestrzegania wymagań prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził kwestionowany towar do obrotu, tj. ponosi odpowiedzialność za zapewnienie jego zgodności z wymaganiami prawa żywnościowego, są wspólnicy spółki „RUBIN” s.c. – **Włodzisław Góral i Radosław Góral.**

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) 178/2002 państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W polskim ustawodawstwie ww. sankcje karne określone zostały w ustawie o jakości. Artykuł 40 a ust. 1 pkt 3 tej ustawy stanowi, iż „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej, uzyskanej, lub która mogłaby, zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno - spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

OWIH, w myśl art. 40a ust. 5 ustawy o jakości, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno - spożywczych i wielkość jego obrotów.

Stopień szkodliwości czynu, polegający na wprowadzeniu do obrotu 13 partii środków spożywczych bez opakowań niewłaściwie oznakowanych, należy ocenić jako średni. Stwierdzone nieprawidłowości w oznakowaniu w istotny sposób naruszały interesy konsumentów, uniemożliwiając im dokonanie świadomego wyboru na podstawie rzetelnie uwidocznionych, niezbędnych danych o produktach. Szczególnie istotne znaczenie, z uwagi na bezpieczeństwo konsumentów, ma uwidacznianie na wywieszkach składu wędlin oraz składników alergennych, jeśli nie wynikają one bezpośrednio z nazwy składnika. Brak tej informacji może spowodować, że produkt stanie się niebezpieczny dla osób szczególnie wrażliwych na te składniki.

W tym przypadku brak wywieszek z niezbędnymi oznaczeniami powoduje, że konsumenci nie są wystarczająco poinformowani, a w konsekwencji mogą nabyć inny produkt niż poszukują. Konsumenci przywiązują wagę nie tylko do producenta pieczywa, jego masy jednostkowej, ale również do jego rodzaju, tj. żytnie, pszenne, mieszane, z uwagi na różnorodne walory smakowe. Należy zaznaczyć, iż zakwestionowane środki spożywcze, tj. pieczywo oraz wędliny, stanowią składnik codziennej diety, tj. są produktami powszechnie spożywanymi.

Oceniając stopień zawinienia OWIHH wziął pod uwagę fakt, iż obowiązek uwidocznienia wymaganych prawem informacji należał do strony, a uchybienia w przedmiotowym zakresie są wynikiem lekkomyślności oraz niedbalstwa. Strona jednocześnie z wprowadzeniem do obrotu środków spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem powinna umieścić w miejscu sprzedaży obowiązkowe informacje, czego nie uczyniła.

Należy jednak dodać, iż analizując niniejszą przesłankę OWIHH pozytywnie ocenił fakt, iż wymagane informacje były w posiadaniu strony, a sprzedawca mógł udzielić stosownych informacji o towarze. Nadto po stwierdzeniu przez inspektorów nieprawidłowości, przedsiębiorca podjął dobrowolne działania, polegające na niezwłocznym uzupełnieniu oznakowania.

Zakres naruszenia OWIHH ocenia jako średni, gdyż w omawianej kwestii naruszono wymogi dotyczące oznakowania istotne z punktu widzenia konsumenta. Wymogi te są ustanowione w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych i dotyczą zarówno wędlin, jak i pieczywa. Przy ocenie zakresu naruszenia organ uwzględnił fakt, iż rzetelna informacja o produkcie stanowi najważniejszy element jakości handlowej, z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno – spożywczych OWIHH uwzględnił fakt, iż strona nie była dotychczas objęta kontrolą organu Inspekcji Handlowej w zakresie przestrzegania postanowień ustawy o jakości handlowej.

Ostatnią z przesłanek jest wielkość obrotów spółki, na podstawie których podmiot możemy zaliczyć do grupy „mikroprzedsiębiorców”. Podstawę klasyfikacji stanowi ustawa z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity z 2010r. Dz. U. Nr 220, poz.1447 ze zm.), zgodnie z którą za „mikroprzedsiębiorcę, w myśl art. 104, uważa się przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
- 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczył równowartości w złotych 2 milionów euro.

Zgodnie z art. 40 a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości, w rozpatrywanym przypadku, można wymierzyć karę pieniężną w granicach od 500 zł do kwoty odpowiadającej pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby być uzyskana przez wprowadzenie do obrotu zakwestionowanych partii, tj. 1881,95 zł.

Pomimo, iż stwierdzone nieprawidłowości w istotny sposób naruszały interesy konsumentów, organ w wyniku oceny przesłanek do ustalenia wysokości kary stwierdza, że wymierzenie kary w najniższej możliwej wysokości tj. 500,00 zł będzie w tym wypadku wystarczające. OWIHH uwzględnił przede wszystkim pozytywne zachowanie strony w toku kontroli, uznając jednocześnie, że wymierzona kara spełni swoją funkcję prewencyjną i skłoni

przedsiębiorcę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, głównie z uwagi na należyta staranność w zakresie oznakowania towarów sprzedawanych luzem.

Mając na uwadze powyższe, Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę administracyjną **w wysokości 500,00 zł.**

Karę **w wysokości 500,00 zł** należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zgodnie z art. 10 § 1 kpa Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przed wydaniem decyzji umożliwił stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów.

Pouczenie:

- Na podstawie art. 127 §1 i 2 kpa oraz art. 129 §1 i 2 kpa od decyzji przysługuje stronie odwołanie w terminie 14 dni do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole.
- Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych (tekst jednolity z 2005r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.).
- Zgodnie z art. 16 § 1 kpa decyzja ostateczna to decyzja od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
- Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Otrzymują:

- 1) Maria Gołąb
„KODIM s.c.”
ul. Młodej Polski 24A
45-517 Opole
- 2) Łukasz Gołąb
„KODIM s.c.”
ul. Młodej Polski 24A
45-517 Opole
- 3) BA w/m
- 4) a/a

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Opolu

mgr inż. Zygmunt Jureczak

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej